

die hem ook afgenomen konden worden, omdat wij vinden — al of niet in Gods Naam — dat hij daarvan meer mens wordt. Een voorbeeld is de pijn van de vrouw bij een bevalling.

Lange tijd is er 't pleit geweest — vooral van de zijde van het mannelijk deel der christenheid — dat deze pijn gedragen moest worden, want zij hoorde bij het vrouw-zijn. Tegenwoordig zijn we aan dat standpunt ontgroeid. Het is geen godsdienstige noodzaak om deze last op zich te nemen, nog minder ze anderen op de schouder te leggen. Zo zie ik ook niet in waarom anticonceptie, of zelfs abortus, leeghoofdigheid zou *moeten* kweken. Er blijven genoeg menselijke problemen over, er komen bovendien dagelijks nieuwe bij. Laten we dankbaar zijn dat we elkaar althans van enkele kunnen afhelfen en daarin de zegen van God zien. Het is meer Kierkegaard dan Christus, lijkt mij, wanneer we de lasten van het bestaan meer zien als een „must” waaraan men mens wordt dan als een te verhelpen euvel. Hij (= Christus) genas toch ook?

Het ongewenste kind

Er is één element in de discussie dat m.i. te weinig aan bod gekomen is: het kind dat niet gewenst werd en er nu toch moet komen, omdat het abortus-team afwijzend heeft beschikt. Hebben kinderen die niet gewenst zijn ook het recht om er niet te zijn? Niemand heeft ooit gevraagd naar hun toestemming om op de wereld te komen. En toch zijn ze er, krijgen weer kinderen enz.

Zijn ze er omdat wij dat willen, omdat de condoom lekte, of een commissie weigerde? Zijn ze er omdat een echtelijke ruzie — in vredesnaam dan maar, zei de vrouw — bijgelegd werd met een niet voorbereide geslachtsgemeenschap? In één woord: als wij eenmaal de samenhang tussen gemeenschap en zwangerschap kunnen beheersen, maar het nalaten of slordig doen, is het kind dat dan op komst is Gods wil? Let wel: als het er is, is het Gods wil dat we het welkom zullen heten. Maar had het er moeten zijn? Hier zie ik grote raadsels. Waarom heeft nog niemand bedacht om, in plaats van abortus provocatus strafbaar te stellen, de verwekker van ongewenste zwangerschappen (binnen of buiten het huwelijk) te straffen met tenminste negen maanden hechtenis? Maar ik haast mij te zeggen dat deze bijdrage net als de eerste in 't GG-gesprek het beste gelezen kan worden als discussiebijdrage.